

סיכום דיני חטאת שנאבדה ונתכפר באחרת

(תמורה פרק ולד חטאת דפים כב-כד)

- א. **הפריש חטאת ונאבדה ולא הפריש חטאת אחרת ונמצאת**
לכו"ע כשרה להקרבה
- ב. **הפריש חטאת ונאבדה בלילה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה בעוד לילה**
אבידת לילה לא שמה אבידה והוי כמי שהפריש ב' חטאות לאחריות ובין לרבי ובין לרבנן יקריב אחת והשניה תרעה ודמיה לנדבה (ולשיטת ר"א לעיל יביא בדמיה עולת יחיד – כמו בכל מותרות) ולר"ש (כד.) השניה תמות
- ג. **הפריש חטאת ונאבדה בלילה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה ביום שלאחריו אפי' לאחר שכבר נתכפר באחרת**
כיון שעיקר אבידתה בלילה אבידת לילה לא שמה אבידה ובין לרבי ובין לרבנן תרעה ודמיה לנדבה ולר"ש (כד.) השניה תמות
- ד. **הפריש חטאת ונאבדה (ביום) והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה קודם שנתכפר בשניה**
 - לרבי ולרבי שמעון איזה מהן שירצה תקרב והשניה תמות
 - לרבנן: לרב הונא אמר רב – אם משך א' מהם ולא נמלך בבי"ד והקריבה, השניה תמות – ואם נמלך בבי"ד אומרים לו להקריב האבודה והשאינה אבודה תרעה ודמיה לנדבה (ואם הקריב השאינה אבודה – האבודה תמות).
 - ולרב אבא אמר רב – אם נתכפר בהאבודה השאינה אבודה תרעה, ואם נתכפר בשאינה אבודה, האבודה תמות (ועי' בתוס' כא: ד"ה ולד חטאת ובדף כב: ד"ה אפי' אבודה דבפסחים ובמנחות משמע דסתמא דגמי' לא ס"ל להני חילוקים דר"ה ור"א ולרבנן בכל אופן תרעה השניה אם נמצאת הראשונה קודם כפרה, ועי' בס' חו"ב סי' ד' סק"י ד"ה ברם, דאיכא למידק דכן ס"ל רב פפא בדף כב:)
- ה. **הפריש חטאת ונאבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה בעלת מום או עברה שנתה קודם שנתכפר באחרת**
 - לרבי ולרבי שמעון יתכפר בשניה והראשונה תמות
 - לרבנן: לשיטת רש"י מודי רבנן בהא דהאבודה תמות אף קודם שהפריש ונתכפר באחרת כיון שיש בה תרתי לריעותא
 - ולשיטת התוס' כיון שנמצא קודם כפרה הבע"מ תפדה ועברה שנתה תרעה, ויביא בדמיה חטאת אחרת – ואם נתכפר באחרת תלוי בפלוגתת ר"א ורב הונא (באות ד.)
 - ואם נמצאת לאחר כפרה לכו"ע תמות
- ו. **הפריש חטאת ונאבדה והפריש אחרת תחתיה ושחטה ונמצאת הראשונה קודם שזרק הדם**
 - לרבי ולר"ש יזרוק הדם והראשונה תמות
 - לרבנן הוי איבעיא דלא איפשטא אי אמרי' דהוי כמו שנמצאת לאחר כפרה דכל העומד לזרוק כזרוק דמי והראשונה תמות, או לא והראשונה תרעה (ועי' בשפ"א שהקשה דסו"ס הרי נתכפר בשאינה אבודה ובזה כו"ע מודי לרבנן האבודה מתה ונשאר בצ"ע ועי' מה שתירץ בחו"ב הנ"ל בשני אופנים)
- ז. **הפריש חטאת ונגנבה או נגזלה והפריש אחרת תחתיה ונתכפר באחרת**

בין לרבי ובין לרבנן בין שהוחזרה קודם כפרה ובין לאחר כפרה תרעה עד שתסתאב ודמיה
לנדבה דלא גמירי דין מתה אלא באבודה (וצ"ע לשיטת ר"ש)

ח. הפריש חטאת ועברה שנתה והפריש אחרת תחתיה

- לריש לקיש יתכפר בשניה והראשונה תרעה עד שתסתאב ודמיה לנדבה
- לרבא: לשיטת רש"י אם כבר נתכפר בשניה הראשונה תמות ולשיטת התוס' מודה רבא בזה לר"ל ואינה מתה

ט. הפריש חטאת ונדחתה מהקרבה והפריש אחרת תחתיה (יש כמה היכ"ת של דיחוי כגון נפגמה המזבח ועוד)

- לשיטת ר' יוחנן דבע"ח נדחין יתכפר בשניה והראשונה תמות אפי' לרבנן (כב).
- לשיטת רב דבע"ח אינם נדחין הוי כמו נמצאת הראשונה קודם כפרה ותלוי בפלוגתת רבי ורבנן (ואף דבמפריש לאחריות מודה רבי דתרעה, כיון דס"ל לרב דמצוה בראשון לא מיקרי כמפריש לאחריות אלא כמפריש לאבוד)

י. הפריש שתי חטאות לאחריות

לרבנן ולרבי יתכפר באיזה שירצה והשניה תרעה ודמיה לנדבה ולרבי שמעון יתכפר באיזה שירצה והשניה תמות

יא. הפריש חטאת ונעשית בעלת מום

- לכו"ע תמכר ויביא בדמיה חטאת אחרת
- אם לא שחט הראשונה עד שנתכפר בשניה לשיטת ראב"ש הראשונה אזלא למיתה ולרבנן הראשונה כשרה לשחיטה

יב. הפריש שתי חטאות לאחריות ואחת מהם נעשית בע"מ

- הבעלת מום תפדה ויתכפר בהתמימה
- אם לא שחט את הבע"מ עד שנתכפר בהתמימה לכו"ע הבע"מ תמות (ועי' בתוס' כד. ד"ה רבי אלעזר מ"ש מלעיל באות יא.)
 - אם שחט הבע"מ קודם שנזרק דם של התמימה, לרבנן הבע"מ מותרת באכילה (וצ"ע אם הדם בכוס כמו לעיל בדף כב:) ולראב"ש כיון שנזרק הדם הבשר יצא לבית השריפה